

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219202488
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6219202488.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobkyne T. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. U. XX, Č., zastúpenej JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému S. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, Č., zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 1.383,11 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e v časti pre zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 40,23 Eur odo dňa 16. 11. 2016 až do zaplatenia, zo sumy 40,23 Eur odo dňa 23. 12. 2016 až do zaplatenia, zo sumy 40,23 Eur odo dňa 19. 01. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 40,23 Eur odo dňa 17. 02. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 40,23 Eur odo dňa 21. 03. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 37,29 Eur odo dňa 19. 04. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 16. 05. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 06. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 18. 07. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 18. 08. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 09. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 10. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 21. 11. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 16. 12. 2017 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur od 17. 01. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 02. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 16. 03. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 04. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 05. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 06. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 07. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 18. 08. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 18. 09. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 10. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 20. 11. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 12. 2018 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 01. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 02. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 19. 03. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 18. 04. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 14. 05. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 21. 06. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 07. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 23. 08. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 24. 09. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 17. 10. 2019 až do zaplatenia, zo sumy 36,93 Eur odo dňa 12. 11. 2019 až do zaplatenia.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa proti žalobkyňi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15.11.2019 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zaplata sumy 1.383,11 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, zo sumy 80,46 Eur odo dňa 16. 11. 2016 až do zaplata, zo sumy 80,46 Eur odo dňa 23. 12. 2016 až do zaplata, zo sumy 80,46 Eur odo dňa 19. 01. 2017 až do zaplata, zo sumy 80,46 Eur odo dňa 17. 02. 2017 až do zaplata, zo sumy 80,46 Eur odo dňa 21. 03. 2017 až do zaplata, zo sumy 74,57 Eur odo dňa 19. 04. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 16. 05. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 06. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 18. 07. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 18. 08. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 09. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 10. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 21. 11. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 16. 12. 2017 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur od 17. 01. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 02. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 16. 03. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 04. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 05. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 06. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 07. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 18. 08. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 18. 09. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 10. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 20. 11. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 12. 2018 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 01. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 02. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 19. 03. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 18. 04. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 14. 05. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 21. 06. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 07. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 23. 08. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 24. 09. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 17. 10. 2019 až do zaplata, zo sumy 73,85 Eur odo dňa 12. 11. 2019 až do zaplata a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 09.03.2007 bola medzi veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a medzi spoludlžníkmi 1. S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX Č. a 2. T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. U. XXX/XX, XXX XX Č., uzavretá Zmluva o financovaní bývania reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie flexihypotéky spoludlžníkom zo strany banky vo výške 287.000 Sk (9.526,65 Eur) s tým, že splácanie úveru bude realizované bankovým inkasom z osobného účtu dlžníka - S. C. formou anuitných mesačných splátok v zmysle článku III. bod 1 zmluvy. Posledné tri roky hradí predmetný úver v celom rozsahu výlučne žalobkyňa zo svojich finančných prostriedkov tak, že určenú splátku hypotéky poukazuje na účet žalovaného K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vkladom na účet alebo bankovým prevodom spolu s inými platbami, ktoré pokrývajú aj ďalšie úvery strán sporu, ktoré boli riešené v konaní v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako spoludlžník hradila výlučne predmetný úver z vlastných finančných prostriedkov, t. j. za posledné 3 roky uhradila spolu 2.766,22 Eur, je oprávnená požadovať náhradu od žalovaného ako spoludlžníka vo výške polovice podielu, t. j. 1.383,11 Eur ako vnútorný regres, ktorý vyplýva z tohto spoločného záväzku. Jednotlivé splátky úveru za uvedené obdobie november 2016 až november 2019 boli hradené nasledovným spôsobom v zmysle dodatkov k zmluve, s ktorými disponuje výlučne žalovaný ako dlžník a to od 11/2016 do 03/2017 - 5 x 80,46 Eur mesačne, t. j. spolu 402,30 Eur, od 04/2017 - 1 x 74,57 Eur mesačne, t. j. spolu 74,57 Eur, od 05/2017 do 11/2019 - 31 x 73,85 Eur, t. j. spolu 2.289,35 Eur. K žalobe žalobkyňa pripojila Zmluvu o financovaní bývania reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, Všeobecné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a. s. na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby platné od 15. 01. 2007, Všeobecné poistné podmienky pre poistenie budov platné od 01. 07. 2004, Všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetku - všeobecná časť platné od 01. 02. 2003, zmluvné dojednania pre poistenie k úverom zabezpečeným nehnuteľnosťou platné od 15. 09. 2005, potvrdenia o vklade v hotovosti na účet žalovaného vo VÚB banke, a. s. za obdobie od 15. 11. 2016 až do 16. 07. 2019 (čl. 19 až 35), výpis z účtu žalobkyne vedený v SLSP č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, č. 8/2019, č. 9/2019, č. 10/2019, výpis z internet bankingu žalobkyne za mesiac november 2019.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 2C/53/2019 - 55 zo dňa 03.01.2020, ktorým žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v zákonnej lehote odpor. V odôvodnení uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu, žiadal ju zamietnuť. Pôžička bola vynaložená výlučne na zhodnotenie nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Kríš sp. zn. 2C/8/2018 túto skutočnosť potvrdila. Je preto z jej strany nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi požadovať od žalovaného zaplata akejkoľvek dlžnej sumy, pretože ak by súd tejto žalobe vyhovel,

vzniklo by na strane žalobkyne bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa po rozvode manželstva uhradza úver podľa dohody sama, čo je logické a žalovaný to nepopiera, nakoľko tento úver bol použitý výlučne na zhodnotenie nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve. Ďalej uviedol, že žalobu je potrebné považovať za podanú predčasne, nakoľko nedisponuje žiadnou výzvou zo strany žalobkyne k úhrade, ktorá by založila splatnosť pohľadávky, ktorú žalobkyňa uplatnila žalobou. Namietal, že žalobkyňa si uplatňuje úrok z omeškania z celej sumy splátok, nie z polovice na neho pripadajúcej. Uznesením č. k. 2C/53/2019-81 zo dňa 05.02.2020 súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.02.2020 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že úver bol použitý za účelom financovania investičného zámeru dlžníka k príslušnej nehnuteľnosti, čo vyplýva zo zmluvy o financovaní bývania. Uvedený úver bol stranám sporu ako spoludlžníkom poskytnutý pred uzavretím manželstva, kde v predmetnej nehnuteľnosti niekoľko rokov býval aj samotný žalovaný, ako aj ich dcéra. Je irelevantné v danom prípade, že výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je žalobkyňa v rámci regresného postihu, resp. na aký účel boli finančné prostriedky poskytnuté. Ďalej uviedla, že pre rozvrhový regres vo vnútornom vzťahu medzi dlžníkmi platí to, že toto právo vzniká plniacemu dlžníkovi v momente plnenia veriteľovi, teda vznik samotného postihového nároku nastáva ex lege už samotným splnením dlhu. Ďalšou zásadou pri rozvrhovom regrese je, že plniaci dlžník vstupuje z dôvodu splnenia dlhu do právneho postavenia uspokojeného veriteľa na plnenie voči ostatnému spoludlžníkovi. Ide o zákonný prechod práva veriteľa na dlžníka, na ktorý sa použijú ustanovenia o postúpení pohľadávky. Na rozdiel od obvyčajného následného (subrogačného) regresu spočíva rozvrhový regres v tom, že spoludlžník splnením dlhu plní súčasne aj svoj vlastný dlh a postih sa tu preto realizuje už v rámci existujúceho právneho vzťahu medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi. V danom prípade tu nevzniká nové (originárne) právo. Z týchto dôvodov je zrejmé, že pokiaľ sa jedná o pôvodný dlh, kde banka ako veriteľ si určila splatnosť jednotlivých splátok úveru a došlo k zákonnému prechodu práva, nemala žalobkyňa povinnosť požiadať žalovaného o plnenie v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa nejedná v danom prípade o nové (originárne) právo a splatnosť splátok bola dohodnutá a oznámená dlžníkovi - žalovanému v zmysle článku III. bod 1 zmluvy o financovaní bývania. Žalobkyňa súčasne upravila žalobný petit tak, že žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť dlžnú sumu 1.383,11 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z polovice jednotlivých splátok.

5. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12. 05. 2020 prostredníctvom svojej splnomocnenej právnej zástupkyne zotrval na podanom odpore voči platnému rozkazu.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 13.08.2020. Právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na podanej žalobe. Ďalej uviedla to, že žalobkyňa uvedenú sumu zasielala na účet žalovaného, kde tento mal hradiť splátky úveru v zmysle zmlúv. Toto nie je možné považovať za súhlas v tom zmysle, že by sa žalobkyňa do budúca vzdala svojho práva v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, kde ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Takýto nárok nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože predmetný úver brali tesne pred svadbou, to znamená, predpokladali, že uvedené financie sa použijú na zhodnotenie nehnuteľnosti, v ktorej taktiež žil spolu so žalobkyňou aj žalovaný a taktiež ich maloleté dieťa. Ak si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok v zmysle zákonných ustanovení, tak takýto nárok nie je v rozpore s dobrými mravmi, aj keď predmetná nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. V priebehu žalovanému nič nebránilo v tom, aby si finančné nároky a akékoľvek pohľadávky voči žalobkyňi uplatňoval iným spôsobom, resp. dospel nejakým spôsobom k dohode so žalobkyňou. Ak si žalobkyňa uplatnila svoj nárok až po nejakom časovom odstupe od rozvodu manželstva, nemožno hovoriť o nejakej účelovosti alebo nejakej pomste vzhľadom na výsledok vypořádania BSM.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na podanom odpore. Ďalej uviedol, že v konaní bolo preukázané, že došlo k dohode medzi stranami sporu o tom, že žalobkyňa bude uhrádzať tento úver, nakoľko sa jednalo o jej nehnuteľnosť, na ktorú boli finančné prostriedky z neho použité a táto nehnuteľnosť bola zhodnotená o túto finančnú čiastku. Čiže žalovaný po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti žiadnym spôsobom nezvýšil hodnotu svojho majetku a tak, ako tie peniaze boli použité na dom, tak v takom pomere ostali žalovanej.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré ku žalobe predložila žalobkyňa a zápisnicou z pojednávania zo dňa 10.10.2019, sp. zn. 2C/28/2018. Súd vo veci nevykonal dokazovanie

výsluchom sporových, nakoľko takýto návrh na dokazovanie v zmysle § 195 ods. 1 CSP nebol podaný. Súd nevykonal dokazovanie spisom tunajšieho súdu sp zn. 2C/8/2018, nakoľko tento sa v čase vyhlásenia rozsudku nachádzal na Krajskom súde v Banskej Bystrici za účelom rozhodnutia o odvolaní. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 09.03.2007 bola medzi veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a stranami sporu ako spoludlžníkmi uzavretá Zmluva o financovaní bývania reg. č. XX/XXXXXX/XX-XXX/XXX. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie flexihypotéky spoludlžníkom zo strany banky vo výške 287.000 Sk (9.526,65 Eur) s tým, že splácanie úveru bude realizované bankovým inkasom z osobného účtu dlžníka - S. C. formou anuitných mesačných splátok v zmysle článku III. bod 1 zmluvy. Z uvedenej zmluvy ako aj zo zhodného tvrdenia strán sporu vyplýva, že všetky finančné prostriedky z tohto úveru boli použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. 206, vedeného na LV č. 1503 pre k. ú. a obec Čebovce vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktorá v ňom býva spolu s ich maloletou dcérou. Počas trvania manželstva strán sporu v dome býval aj žalovaný, ktorý sa podieľal fyzicky na rekonštrukcii domu. Po rozvoze manželstva strán sporu dňa 03.09.2015 hradí predmetný úver v celom rozsahu výlučne žalobkyňa zo svojich finančných prostriedkov tak, že určenú splátku hypotéky poukazuje na účet žalovaného K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vkladom na účet alebo bankovým prevodom spolu s inými platbami, ktoré pokrývajú aj ďalšie úvery strán sporu. Žalobkyňa ako spoludlžník uhradila na predmetný úver z vlastných finančných prostriedkov za posledné tri roky, spolu sumu 2.766,22 Eur a to od 11/2016 do 03/2017 - 5 x 80,46 Eur mesačne, t. j. spolu 402,30 Eur, od 04/2017 - 1 x 74,57 Eur mesačne, t. j. spolu 74,57 Eur, od 05/2017 do 11/2019 - 31 x 73,85 Eur, t. j. spolu 2.289,35 Eur. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňuje od žalobcu sumu 1.383,11 Eur ako vnútorný regres, ktorý vyplýva z tohto spoločného záväzku. Súčasne si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z polovice zaplatených splátok.

10. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“); ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 2 CSP; súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Podľa § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

13. Podľa § 511 ods. 2 OZ; ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

14. Podľa § 511 ods. 3 OZ; ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

15. Podľa § 34 OZ; právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 35 ods. 1 OZ; prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

17. Podľa § 3 ods. 1 OZ; výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. V časti v ktorej žalobkyňa upravila žalobný petit tak, že sa od žalobcu domáha zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne len z polovice jednotlivých splátok, súd takýto úkon žalobkyne považoval za čiastočné späťvzatie žaloby v uvedenej časti s poukazom na § 145 ods. 2 CSP. Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred pojednávaním, preto v zmysle § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko jeho prípadný nesúhlas by bol neúčinný. Dispozičným návrhom žalobkyne je súd viazaný, preto potom súd konanie čiastočne zastavil, tak ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

19. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáha plnenia od žalovaného právnym titulom tzv. následného rozvrhového postihu, na ktorý má právo dlžník, ktorý spoločný dlh splnil sám, t.j. aj za iného dlžníka, kedy má takýto dlžník právo od ostatných žiadať náhradu za toto plnenie podľa ich podielov (§ 511 ods. 3 OZ). V konaní nebolo sporným, že medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s. ako veriteľom a stranami sporu ako spoludlžníkmi bola dňa 09.03.2007 uzavretá Zmluva o financovaní bývania č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 287.000,- SK (9.526,65 Eur), pričom z povahy plnenia vyplýva, že jednotlivé splátky úveru mali splácať spoločne a nerozdielne. Z obsahu úverovej zmluvy ako zo zhodných vyjadrení strán sporu vyplýva, že všetky finančné prostriedky z tohto úveru boli použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti - rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktorá v ňom býva spolu s ich maloletou dcérou. Nesporným medzi stranami sporu bolo tiež to, že predmetný úver po rozvoze manželstva strán sporu uhradila výlučne žalobkyňa a za posledné tri roky uhradila v mesačných splátkach na predmetný úver sumu 2.766,22 Eur, a to od 11/2016 do 03/2017 - 5 x 80,46 Eur mesačne, t. j. spolu 402,30 Eur, od 04/2017 - 1 x 74,57 Eur mesačne, t. j. spolu 74,57 Eur, od 05/2017 do 11/2019 - 31 x 73,85 Eur, t. j. spolu 2.289,35 Eur. Polovica z tejto sumy pripadajúca na žalobcu je sumy 1.383,11 Eur. Sporným bolo, či povinnosťou žalobkyne bolo pred podaním žaloby žalovaného vyzvať na zaplatenie dlžnej sumy, tiež či žalobkyňa má nárok na úrok z omeškania jednotlivých dlžných splátok, či medzi žalobkyňou a žalovaným ako spoludlžníkmi existovala dohoda o tom, v akom podiele sa budú podieľať na splatení úveru a či výkon práva žalobkyne nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. OZ.

20. V danom prípade súd dospel k záveru, že regresný nárok žalobkyne (tzv. následný regres) v zmysle 511 ods. 3 OZ je daný, keďže žalobkyňa solidárny záväzok plnila v splátkach výlučne sama a preto jej ako spoludlžníčke vniklo právo žiadať od žalovaného náhradu za plnenie, ktoré za žalovaného Všeobecnej úverovej banke, a. s. poskytla prostredníctvom účtu žalovaného. Žalobkyňa plnila v splátkach a preto jej regresný nárok vznikol voči žalovanému ohľadne každej zaplatenej splátky samostatne. Pokiaľ žalobkyňa požaduje od žalovaného zaplatenie sumy 1.383,11 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z polovice jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni úhrady splátok, predstavujúci jeho podiel na solidárnom záväzku vyplývajúci z úverovej zmluvy, tak súd považuje tento nárok žalobkyne za uplatnený v súlade so zákonom. Súd sa stotožnil s právnym názorom právnej zástupkyne žalobkyne, že následný rozvrhový regres spočíva v tom, že spoludlžník splnením dlhu plní súčasne aj svoj vlastný dlh a postih sa tu preto realizuje už v rámci existujúceho právneho vzťahu medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi. V danom prípade tu nevzniká nové (originárne) právo. Z týchto dôvodov je zrejmé, že pokiaľ sa jedná o pôvodný dlh, kde banka ako veriteľ si určila splatnosť jednotlivých splátok úveru a došlo k zákonnému prechodu práva, nemala žalobkyňa povinnosť požiadať žalovaného o plnenie v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa nejedná v danom prípade o nové (originárne) právo a splatnosť splátok bola dohodnutá a oznámená dlžníkovi - žalovanému v zmysle článku III. bod 1 zmluvy o financovaní bývania.

21. Pasívna solidarita (solidárne dlžníctvo viacerých dlžníkov voči jednému veriteľovi) je upravená v ustanovení § 511 ods. 1 OZ a vzniká na základe právneho predpisu, rozhodnutím súdu, dohodou medzi veriteľom a spoludlžníkmi alebo táto môže vyplývať z povahy plnenia. Každý spoludlžník je v prípade spoločného záväzku vo vzťahu k ostatným spoludlžníkmi v rovnakom postavení a to vrátane „hlavného“ dlžníka, čo znamená, že veriteľ môže požadovať splnenie spoločného záväzku od ktoréhokoľvek spoludlžníka. Inak je to však v otázke vnútorného vzťahu medzi spoludlžníkmi, pretože títo si môžu dohodnúť, že navonok je síce každý spoludlžník zaviazaný voči veriteľovi tak, ako by bol dlžníkom sám,

avšak spoludlžníci medzi sebou sa o tento záväzok voči veriteľovi podelia v určitých podieloch. Obsahom takejto dohody pritom nemusí byť iba dohoda, že každý spoludlžník má rovnaký podiel na celkovom spoločnom záväzku, ale napríklad aj dohoda, že niektorý zo spoludlžníkov znáša celý podiel na záväzku a ostatní spoludlžníci nič. Uvedenú dohodu o rozsahu toho ktorého dlžníka na splácaní úveru je možné uzavrieť nielen písomne, ale aj ústne, či konkludentne. Takáto dohoda musí pritom ostať zachovaná počas celej doby existencie solidárneho záväzku, pokiaľ nedôjde k jej modifikácii niektorým so zákonom predpokladaných spôsobov.

22. Žalovaný tvrdil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dohoda po rozvode manželstva, že pôjde výlučne o záväzok žalobkyne s tým, že žalobkyňa bude úver splácať sama a podiel žalovaného na dlhu bude nulový. Žalobkyňa uvedené poprela. Žalovaný nepreukázal existenciu takejto ústnej, resp. písomnej dohody, avšak súd jeho toho názoru, že takáto dohoda medzi stranami sporu preukázateľne vznikla konkludentne keďže v konaní nebolo sporné, že po rozvode manželstva úver splácala výlučne žalobkyňa a že v tejto dobe od 03.09.2015 (kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 7P/51/2015 - 60 zo dňa 17.08.2015 o rozvode manželstva) až do 05.11.2019 (kedy bol vydaný rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/8/2018-278 o vypořiadaní BSM strán sporu) nepožadovala od žalovaného, aby sa aj on podieľal na splácaní úveru. Žalobu na súd podala až dňa 15.11.2019, kedy už vedela, že konanie o vypořiadanie BSM nedopadlo v jej prospech. Pokiaľ by medzi stranami sporu existovala dohoda o tom, že ich podiely na splácaní úveru sú rovnaké, tak súd je presvedčený o tom, že žalobkyňa by od samého začiatku žalovanému uhrádzala na účet len polovicu splátky na ňu pripadajúcu. Navyše medzi stranami sporu nebolo sporné, že finančné prostriedky z úveru boli použité na rekonštrukciu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, čo súd utvrdzuje v tom, že takáto konkludentná dohoda o nulovom podiele žalovaného na dlhu existovala. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v rámci vnútornej dohody v zmysle § 511 OZ si spoludlžníci upravili svoje podiely na dlhu v banke tak, že pôjde výlučne o záväzok žalobkyne, preto potom súd žalobu žalobkyne vo zvyšnej časti zamietol.

23. Ustanovenie § 3 OZ je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (konanie contra bonos mores), či už formou právneho úkonu alebo faktickým správaním, sa rozumie také konanie, ktoré sa nachádza v elementárnom rozpore s názorom a mienkou prevažnej väčšiny spoločnosti o otázke, aký by mal byť výkon tohto práva, aby dodržiaval a zachovával morálne a etické zásady spoločnosti. Ide najmä o rešpektovanie hodnôt ako slušnosť, poctivosť, morálka a pod. Dobré mravy preto predstavujú určitý materiálny korektív, ktorý je potrebné uplatniť v prípade, ak právne predpisy jeho uplatnenie pripúšťajú, najmä z dôvodu, že do obsahu právnych predpisov nie je možné zapracovať všetky situácie, ktoré život priniesie. Treba však podoznieť, že v zmysle § 3 ods. 1 OZ nestačí akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, alebo akýkoľvek zásah do subjektívnych práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti, aj vzhľadom na verejnú mienku neakceptovateľná (Števec, M., Dulak, A., Fečík, M., Sedlačko, F., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Občiansky zákonník I, komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 23).

24. Súd bol toho názoru, že žalobu žalobkyne bolo nutné zamietnuť aj z dôvodu, že výkon jej chráneného práva nie je v súlade s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ. Ako už bolo uvedené medzi stranami sporu nebolo sporné, že finančné prostriedky z úveru boli použité na rekonštrukciu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Týmto úverom došlo k faktickému zhodnoteniu jej nehnuteľnosti a po rozvode manželstva strán sporu nemá žalovaný z tejto nehnuteľnosti žiadny prospech. V dome býva žalobkyňa spolu s ich maloletou dcérou. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že aj žalovaný v dome býval počas trvania manželstva, tak súd poukazuje na to, že žalovaný sa pred uzavretím manželstva a aj počas trvania manželstva sám fyzicky podieľal na rekonštrukčných prácach na dome, ktoré bol schopný spraviť, čo žalobkyňa nepoprela. Žalovaný teda aj takouto formou zhodnotil výlučný majetok žalobkyne. Jeho právne nároky z predmetného úveru, ktorý bol počas manželstva splácaný zo spoločných prostriedkov manželov a ktorým bola zhodnotená nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, boli vypořiadané v konaní o vypořiadanie BSM strán sporu, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/8/2018. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd preto nárok žalobkyne považoval za rozporný s dobrými mravmi a požadovanú ochranu tomuto nároku odoprel.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Zastavenie konania pre zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania z polovice jednotlivých splátok, procesne zavinila žalobkyňa, ktorá zobrala žalobu v tejto časti späť z dôvodu chyby v písaní. Žalovanému preto vznikol v tejto časti nárok na priznanie náhrady trov konania. Vzhľadom na to, že súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol v celom rozsahu, preto potom priznal úspešnému žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).